

अयुक्तः प्राकृतः स्तब्धः शठो नैष्कृतिको ऽलसः ।
 विषादी दीर्घसूत्री च कर्ता तामस उच्यते ॥ २८ ॥
 बुद्धेर्भेदं धृतेश्चैव गुणतस्त्रिविधं शृणु ।
 प्रोच्यमानमशेषेण पृथक्केन धनंजय ॥ २९ ॥
 प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च कार्याकार्ये भयाभये ।
 बन्धं मोक्षं च या वेत्ति बुद्धिः सा पार्थ सात्विकी ॥ ३० ॥
 यया धर्ममधर्मं च कार्यं चाकार्यमेव च ।
 अयथावत् प्रजानाति बुद्धिः सा पार्थ राजसी ॥ ३१ ॥
 अधर्मं धर्ममिति या मन्यते तमसावृता ।
 सर्वार्थान् विपरीतांश्च बुद्धिः सा पार्थ तामसी ॥ ३२ ॥
 धृत्या यया धारयते मनः प्राणोन्द्रियक्रियाः ।
 योगेनाव्यभिचारिण्या धृतिः सा पार्थ सात्विकी ॥ ३३ ॥
 यया तु धर्मकामार्थान् धृत्या धारयते ऽर्जुन ।
 प्रसङ्गेन फलाकाङ्क्षी धृतिः सा पार्थ राजसी ॥ ३४ ॥
 यया स्वप्नं भयं शोकं विषादं मदमेव च ।
 न विमुञ्चति दुर्मेधा धृतिः सा पार्थ तामसी ॥ ३५ ॥
 सुखं त्विदानीं त्रिविधं शृणु मे भरतर्षभ ।
 अभ्यासाद्रमते यत्र दुःखान्तं च निगच्छति ॥ ३६ ॥
 यत्तदग्रे विषमिव परिणामे ऽमृतोपमं ।
 तत् सुखं सात्त्विकं प्रोक्तमात्मबुद्धिप्रसादजं ॥ ३७ ॥